

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר את הספינה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הגדילו - לא ישפה כו'.												■	פב.
היכי דמי מן הגזע, והיכי דמי מן השרשין?												^	פב.
כל שרואה פני חמה - זהו מן הגזע, ושאינו רואה פני חמה - זהו מן השרשין.	ר יוחנן:											!	פב.
וליהוש דלמא מסקא ארעא שירטון, וא"ל: תלתא זבינת לי ואית לי ארעא												?	פב.
יקרן.	אלא אמר רב נחמן:											!	פב.
יקרן.	וכן אמר רבי יוחנן:											!	פב.
נקיטינן: דקל אין לו גזע.	רב נחמן:											■	פב.
אין לו גזע לבעל דקל, דכיון דלמחפר ולשרש קאי - אסוחי מסה דעתיה	סבר רב זביד למימר:											■	פב.
והא קונה שני אילנות, דלמחפר ולמשרש קיימי, וקתני דיש לו גזע	מתקיף לה רב פפא:											?	פב.
אין לו גזע לבעל דקל, לפי שאין מוציא גזע.	אלא אמר רב פפא:											■	פב.
ולרב זביד קשיא מתניתין												?	פב.
דזבין לחמש שנין.												!	פב.
קנה שלשה - קנה קרקע.												■	פב.
וכמה?												^	פב.
הרי זה קנה תחתיהן וביניהן וחוצה להן כמלוא אורה וסלו.	ר' חייא בר אבא א"ר יוחנן:											!	פב.
השתא דרך אין לו, אורה וסלו יש לו? דרך אין לו - דארעא אחריתי היא, אורה וסלו יש לו.	מתקיף לה ר' אלעזר:											?	פב:
מדברי רבינו נלמד: שלשה - הוא דאין לו דרך, הא שנים - יש לו, דא"ל: בארעא דידך קיימי.	ר' זירא:											■	פב:
לימא, ר' אלעזר לית ליה דשמואל רביה	רב נחמן בר יצחק לרבא:											?	פב:
הלכה כר' עקיבא	דאמר שמואל:											■	פב:
מוכר בעין יפה מוכר	דאמר: [ר"ע]											■	פב:
לא מתוקמא מתני' כר' עקיבא.	א"ל: [רבא]											!	פב:
ממאי?												^	פב:
מדקתני: הגדילו - ישפה												■	פב:
ואי ס"ד רבי עקיבא היא, אמאי ישפה?												!	פב:
מוכר בעין יפה מוכר	האמר: [ר"ע]											■	פב:
אימור דא"ר עקיבא - גבי בור ודות דלא מכחשי ארעא, גבי אילן מי שמעת ליה? מי לא מודי ר' עקיבא, באילן הנוטה לתוך שדה חבירו, שקוצץ מלא מרדע מעל גבי מחרישה?	א"ל: [רב נחמן בר יצחק]											?	פב:
הרי זה קנה תחתיהן וביניהן וחוצה להן כמלוא אורה וסלו.	תניא כוותיה דר' חייא בר אבא:											■	פב:
אותן אורה וסלו מי זורע?	אביי לרב יוסף:											^	פב:
החיצון זורע את הדרך.	א"ל [רב יוסף], תניתוה:											■	פב:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר את הספינה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מי דמי? התם לית ליה פסידא ללוקח, אבל הכא אית ליה פסידא ללוקח, דא"ל: קמיטנפי פירי, הא לא דמיא אלא לסיפא:	א"ל: [אביי]											פב:
וזה וזה אינו רשאין לזורעה.	[אביי][סיפא]											פב:
הרי זה קנה תחתיהן וביניהן וחוצה להן כמלוא אורה וסלו, וזה וזה אינו רשאין לזורעה.	תניא כוותיה דאביי:											פב:
וכמה יהא ביניהן?												פב:
מארבע אמות ועד שמונה	רב יוסף אמר רב יהודה אמר שמואל:											פב:
משמונה ועד שש עשרה.	רבא אמר רב נחמן אמר שמואל:											פב:
לא תפלוג עליה דרב נחמן, דתנן מתניתין כוותיה	אביי לרב יוסף:											פב:
הנוטע את כרמו שש עשרה אמה על שש עשרה אמה - מותר להביא זרע לשם	דתנן:											פב:
מעשה בצלמון, באחד שנטע את כרמו שש עשרה על שש עשרה אמה, והיה הופך שער שתי שורות לצד אחד וזורע את הניר, לשנה אחרת היה הופך את השער למקום הזרע וזרע את הבור, ובא מעשה לפני חכמים והתירוהו.	רבי יהודה:											פב:
אנא לא ידענא, אלא עובדא הוה בדורא דרעותא, ואתו לקמיה דרב יהודה, וא"ל: זיל הב ליה כמלא בקר וכליו ולא הוה ידענא כמלא בקר וכליו כמה, כיון דשמעת' להא דתנן:	א"ל: [רב יוסף]											פב:
לא ישע אדם אילן סמוך לשדה חבירו אא"כ הרחיק ממנה ד' אמות	[תנן]											פג:
ד' אמות שאמרו - כדי עבודת הכרם	ותני עלה:											פג:
ש"מ כמלא בקר וכליו - ד' אמות.	אמינא: [רב יוסף]											פג:
וכרב יוסף מי לא תנן?												פג:
הנוטע את כרמו שמונה אמות על שמונה - מותר להביא זרע לשם	ר"מ ור"ש:											פג:
אפי' הכי מעשה עדיף.												פג:
בשלמא לרב יוסף אליבא דר"ש, שמעינן ליה מפוזרין ושמעינן ליה רצופין												פג:
מפוזרין - הא דאמרן,												פג:
רצופין												פג:
כרם הנטוע על פחות מד"א - אינו כרם, דברי ר"ש	דתנן: [ר"ש]											פג:
כרם, ורואין את האמצעיים כאילו אינן	חכמים:											פג:
אלא לרב נחמן אליבא דרבנן, מפוזרין שמעינן ליה, רצופין מי שמעינן ליה?												פג:
סברא הוא: מדלר"ש פלגא, לרבנן נמי פלגא.												פג:
הלכתא: מארבע אמות ועד שש עשרה.	רבא:											פג:
כמה יהו מקורבין? ארבע אמות, וכמה יהו מרוחקין? שש עשרה - הרי זה קנה קרקע ואת האילנות שביניהן, לפיכך יבש האילן או נקצץ - יש לו קרקע פחות מכאן או יתר על כאן, או שלקחן בזה אחר זה - הרי זה לא קנה לא את הקרקע ולא את האילנות שביניהן, לפיכך יבש האילן או נקצץ - אין לו קרקע.	תניא כוותיה דרבא:											פג:
כשהוא מודד, ממקום קצר הוא מודד או ממקום רחב הוא מודד?	בעי רבי ירמיה:											פג:
הרכובה שבגפן - אינו מודד אלא מעיקר השני.	רב גביהה מבי כתיל לרב אשי: תא שמע, דתנן:											פג:
מכר לו שלשה בדי אילן, מהו?	בעי רבי ירמיה:											פג:

◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מימרא-statement ♪ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof	מקרא-key:
---	-----------

בבא בתרא-המוכר את הספינה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
רב גביהה מבי כתייל לרב המבריך ג' גפנים ועקריהן נראין - ר"א ברבי צדוק אומר: אם יש ביניהן מד' אמות ועד שמונה - מצטרפין, ואם לאו - אין מצטרפין. [דתנן: ר"א ברבי צדוק]	רבי										!	◇
מכר לו שנים בתוך שדהו ואחד על המצר, מהו? שנים בתוך שלו ואחד בתוך של חברו, מאי?	בעי רב פפא:										^	◇
תיקו.											!	
בור מהו שתפסיק? אמת המים מהו שתפסיק? רשות הרבים מהו? ריכבא דדיקלי מהו?	בעי רב אשי:										^	
תיקו.											!	
עלה ארו ביניהן, מהו?	בעא מיניה הלל מרבי:										^	◇
עלה - ברשותא ידידי נפק											⚡	
אלא היה ארו ביניהן מהו?											^	◇
קנה וקנה.	אמר ליה: [רבי]										!	◇
כיצד הן עומדים?											^	
כשורה	רב:										!	◇
כחצובא.	שמואל:										!	◇
מ"ד כשורה, כ"ש כחצובא ומ"ד כחצובא, אבל כשורה לא											■	◇
מ"ט?											^	
משום דמיזדרע בינתיהו.											!	◇
ולמ"ד כחצובא, מ"ט? דלא מיזדרע בינתיהו, אלא מעתה, זבין ליה תלת היגי רומייתא דלא מיזדרע בינתיהו, הכי נמי דיש לו קרקע	מתקיף לה רב המנונא:										⚡	
הנך לא חשיבי, הנך חשיבי.	א"ל:										!	◇
זמנין דאש בהמה גסה - לא מכר אותה גלים, מכר אותה גלים - לא מכר אותה אש, מכר אותה הקנה לא מכר את הכבד, מכר את הכבד - לא מכר את הקנה אבל בדקה, מכר את הראש - מכר את הרגלים, מכר את הרגלים - לא מכר את הראש.											■	■
ארבע מדות במוכרין:												■
מכר לו חטיף יפות ונמצאו רעות - הלוקח יכול לחזור בו											■	■
רעות ונמצאו יפות - מוכר יכול לחזור בו											■	■
רעות ונמצאו רעות, יפות ונמצאו יפות - אין אחד מהם יכול לחזור בו											■	■
שחמתית ונמצאת לבנה, לבנה ונמצאת שחמתית, עצים של זית ונמצאו של שקמה, של שקמה ונמצאו של זית, יין ונמצא חומץ, חומץ ונמצא יין - שניהם יכולין לחזור בהן.											■	■
מכר לו שוה חמש בשש, והוקר ועמד על שמנה, מי נתאנה? לוקח, לוקח יכול לחזור בו ולא מוכר, משום דא"ל: אילו לא אוניתן לא הוה מצית הדרת בך, השתא דאוניתן מצית הדרת בך?	רב חסדא:										■	◇
יפות ונמצאו רעות - לוקח יכול לחזור בו ולא מוכר.	ותנא תונא:										■	◇
מכר לו שוה שש בחמש, והוולו ועמדו על ג', מי נתאנה? מוכר, מוכר יכול לחזור בו ולא לוקח, דא"ל: אילו לא אוניתן לא הוה מצית הדרת בך, השתא מצית הדרת בך?	ואמר רב חסדא:										■	◇
רעות ונמצאו יפות - מוכר יכול לחזור בו ולא לוקח.	ותנא תונא:										■	◇
מאי קא משמע לן? מתני' היא											⚡	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר את הספינה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אי ממתני' - הוה אמינא דלמא דרב חסדא תרוייהו מצו הדרי בהו, ומתני' הא אתא לאשמועינן - דלוקח יכול לחזור בו, דס"ד אמינא משום דכתיב: (משלי כ') רע רע יאמר הקונה.												פד.
שחמתית ונמצאת לבנה כו'.												פד.
מדקתני לבנה, ש"מ: האי שמשא סומקתי היא. תדע, דקא סמקא צפרא ופניא, והאי דלא קא חזינן כוליה יומא? נהורין הוא דלא ברי.	רב פפא:											פד.
(ויקרא י"ג) ומראהו עמוק מן העור - כמראה חמה עמוקה מן הצל, והתם לבן הוא	מיתבי:											פד.
כמראה חמה ולא כמראה חמה, כמראה חמה - דעמוקה מן הצל, ולא כמראה חמה - דאילו התם לבן והכא אדום.												פד.
ולמאי דסליק דעתין מעיקרא, הא קא סמקא צפרא ופניא												פד.
בצפרא - דחלפא אבי וורדי דגן עדן, בפניא - דחלפא אפתחא דגיהנם.												פד.
ואיכא דאמרי איפכא.												פד.
יין ונמצא חומץ - שניהן יכולין לחזור בהן.												פד.
לימא, מתניתין רבי היא ולא רבנן												פד.
יין וחומץ מין אחד הוא	דתניא: [ת"ק]											פד.
שני מינין	רבי:											פד.
אפילו תימא רבנן, עד כאן לא פליגי רבנן עליה דרבי - אלא לענין מעשר ותרומה וכד' אלעא												פד.
מנין לתורם מן הרעה על היפה שתרומתו תרומה? שנאמר: (במדבר י"ח) ולא תשאו עליו חטא בהרימכם את חלבו ממנו, אם אינו קדוש - נשיאות חטא למה? מכאן לתורם מן הרעה על היפה שתרומתו תרומה אבל לענין מקח וממכר, דכולי עלמא - איכא דניחא ליה בחמרא ולא ניהא ליה בחלא, ואיכא דניחא ליה בחלא ולא ניהא ליה בחמרא.	דאמר רבי אלעא:											פד.
המוכר פירות לחבירו, משך ולא מדד - קנה, מדד ולא משך - לא קנה אם היה פיקח - שוכר את מקומו. הלוקח פשתן מחבירו - הרי זה לא קנה עד שיטלטלנו ממקום למקום, ואם היה מחובר לקרקע ותלש כל שהוא - קנה.												פד.
מדד והניח על גבי סימטא - קנה.	ר' אסי א"ר יוחנן:											פד.
שמא לא שמע רבי אלא במודד לתוך קופתו?	ר' זירא לרבי אסי:											פד.
דמי האי מרבנן כדלא גמרי אינשי שמעתא, מדד לתוך קופתו מימרא בעי?	א"ל: [רבי אסי]											פד.
קיבלה מיניה או לא קיבלה מיניה?												פד.
הצר השותפין - קונין זה מזה	תא שמע, דאמר ר' ינאי אמר רבי:											פד.
מאי לאו על גבי קרקע.												פד.
לא, לתוך קופתו.												פד.
הכי נמי מסתברא												פד.
מדד והניח על גבי סימטא - לא קנה	דא"ר יעקב א"ר יוחנן:											פד.
קשיין אהדדי?												פד.
אלא לאו ש"מ: כאן במודד לתוך קופתו, כאן במודד על גבי קרקע, שמע מינה.												פד.
מדד ולא משך - לא קנה	תא שמע:											פד.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר את הספינה		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
מאי לאו בסימטא												ז	פד:		
לא, ברשות הרבים.												!	◇	פד:	
אי הכי, אימא רישא:												ז	פד:		
משך ולא מדד - קנה	[רישא]											ז	◇	פד:	
משיכה ברשות הרבים מי קניא?												ז	פד:		
מסירה קונה ברשות הרבים ובחצר שאינה של שניהן, משיכה קונה בסימטא ובחצר שהיא של שניהן, והגבהה קונה בכל מקום	והא אבוי ורבא דאמרי תרוייהו:											ז	פד:		
מאי משך נמי דקתני? מרה"ר לסימטא.												!	◇	פד:	
אי הכי, אימא סיפא:												ז	פד:		
אם היה פיקח - שוכר את מקומן	[סיפא]											ז	◇	פד:	
ואי ברה"ר, ממאן אגר?												ז	פד:		
הכי קאמר: ואם ברשות בעלים היא, אם היה פיקח - שוכר את מקומן.												!	◇	פד:	
כליו של אדם קונה לו בכל מקום, חוץ מרה"ר	רב ושמואל דאמרי תרוייהו:												◇	פה:	
אפילו ברה"ר.	רבי יוחנן ור"ש בן לקיש דאמרי תרוייהו:												◇	פה:	
לא פליגי: כאן ברה"ר, כאן בסימטא, ואמאי קרו לה רה"ר? שאין רה"ר.	רב פפא:												◇	פה:	
ה"נ מסתברא													■	פה:	
כליו של אדם קונה לו בכל מקום שיש לו רשות להניחו	דא"ר אבהו א"ר יוחנן:												■	פה:	
יש לו רשות - אין, אין לו רשות - לא, ש"מ.													■	פה:	
ארבע מדות במוכרין: עד שלא נתמלאה מדה - למוכר, משנתמלאה מדה - ללוקח בד"א - במדה שאינה של שניהן, אבל אם היתה מדה של אחד מהן - ראשון ראשון קנה במה דברים אמורים - ברה"ר ובחצר שאינה של שניהן, אבל ברשות מוכר - לא קנה עד שייגבינה או עד שיוציאנה מרשותו לוקח, כיון שקבל עליו מוכר - קנה לוקח ברשות הלה המופקדים אצלו - לא קנה עד שיקבל עליו או עד שישכור את מקומן.	ת"ש:												◇	פה:	
ברשות הרבים ובחצר שאינה של שניהן	קתני מיהא:												ז	פה:	
מאי לאו ברה"ר ממש													ז	פה:	
לא, סימטא.													!	◇	פה:
והא דומיא דחצר שאינה של שניהם קתני													ז	פה:	
מאי חצר שאינה של שניהם נמי? דלא דהאי כולה ולא דהאי אלא דתרוייהו.													!	◇	פה:
כליו של לוקח ברשות מוכר, קנה לוקח או לא?	בעא מיניה רב ששת מרב הונא:												◇	פה:	
זרקו לה לתוך חיקה או לתוך קלתה - הרי זו מגורשת.	אמר ליה [רב הונא], תניתוה:												!	◇	פה:
מאי טעמא פשט ליה מההיא דמחו לה מאה עוכלי בעוכלא?	אמר ליה ר"נ:												ז	◇	פה:
והוא שהיתה קלתה תלויה בה	דאמר רב יהודה אמר שמואל:												ז	פה:	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר את הספינה		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
קשורה ואע"פ שאינה תלויה בה	ר"ל:										■	ז	פה:			
כגון שהיתה קלתה מונחת לה בין ירכותיה	רב אדא בר אבהב:										■	ז	פה:			
כגון שהיה בעלה מוכר קלתות	רב משרשיא בריה דר' אמר:										■	ז	פה:			
מקום חיקה קנוי לה, מקום קלתה קנוי לה.	רבי יוחנן:										■	ז	פה:			
מאי טעמא דר' יוחנן? לפי שאין אדם מקפיד לא על מקום חיקה ולא על מקום קלתה.	רבא:										■	ז	פה:			
אלא פשוט לה מהא:	[רב הונא]											!	◇	פה:		
ברשות מוכר - לא קנה עד שיגביהנה או עד שיוציאנה מרשותו	[ת"ש-לעיל]											■	!	◇	פה:	
מאי לאו בכליו דלוקח.													!	פה:		
לא, בכליו דמוכר.													ז	◇	פה:	
ומדרישא בכליו דמוכר, סיפא נמי בכליו דמוכר													ז	פה:		
ברשות לוקח, כיון שקיבל עליו מוכר - קנה לוקח	אימא סיפא:											■	ז	פה:		
ואי בכליו דמוכר, אמאי קנה לוקח?													ז	פה:		
סיפא אתאן לכליו דלוקח.													!	פה:		
ומאי פסקא?													ז	פה:		
סתמא דמילתא, בי מוכר מאני דמוכר שכיחי, בי לוקח מאני דלוקח שכיחי.													!	פה:		
משך חמריו ופועליו והכניסן לתוך ביתו, בין פסק עד שלא מדד ובין מדד עד שלא פסק - שניהן יכולין לחזור בהן. פירקן והכניסן לתוך ביתו, פסק עד שלא מדד - אין שניהן יכולין לחזור בהן, מדד עד שלא פסק - שניהן יכולין לחזור בהן	רבא, ת"ש:											■	ז	◇	פה:	
ומדכליו דמוכר ברשות לוקח לא קנה, כליו דלוקח נמי ברשות מוכר לא קנה													ז	פ.ו		
בששפכן.	רב נחמן בר יצחק:												!	◇	פ.ו	
איכפד רבא, מידי שפכן קתני? פירקן קתני													ז	פ.ו		
במתאכלי דתומי.	אלא אמר מר בר רב אשי:												!	◇	פ.ו	
מכדי פירקן קתני, מה לי פסק ומה לי לא פסק?	הונא בריה דמר זוטרא לרבינא:												ז	פ.ו		
פסק - סמכא דעתיה, לא פסק - לא סמכא דעתיה.	א"ל: [רבינא]												!	◇	פ.ו	
כליו של אדם קונה לו בכל מקום	רבינא לרב אשי: ת"ש, דרב ושמואל דאמרי תרוייהו:												■	ז	◇	פ.ו
לאתויי מאי? לאו לאתויי רשות מוכר													ז	פ.ו		
התם דא"ל: זיל קני.													!	◇	פ.ו	
נכסים שיש להן אחריות - נקנין בכסף ובשטר ובחזקה, ושאין להן אחריות - אין נקנין אלא במשיכה.	תנן התם:												■	◇	פ.ו	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר את הספינה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא שנו אלא דברים שאין דרכן להגביה, אבל דברים שדרכן להגביה - בהגבהה אין, במשיכה לא.	בסורא מתנו לה להא שמעתא משמיה דרב חסדא, בפומבדיתא מתנו לה משמיה דרב כהנא, ואמרי לה משמיה דרבא:											פז
יתיב אביי וקאמר להא שמעתא.	[אביי]											פח
הגונב כיס בשבת - חייב, שכבר נתחייב בגניבה קודם שיבא לידי איסור שבת היה מגרר ויוצא מגרר ויוצא - פטור, שהרי איסור שבת וגניבה באין כאחד	איתיביה רב אדא בר מתנה לאביי:											פג
והרי כיס דבר הגבהה הוא, ואפי' הכי קני במשיכה												פז
במיתנא.	א"ל: [אביי]											פז
אנא נמי במיתנא קא אמינא	[רב אדא בר מתנה]											פז
במידי דבעי מיתנא.	א"ל: [אביי]											פז
ברשות מוכר - לא קנה עד שייגביהנה או עד שיוציאנה מרשותו	תא שמע:											פז
אלמא מידי דבר הגבהה, אי בעי בהגבהה קני ליה, ואי בעי במשיכה קני ליה												פז
לצדדין קתני, מידי דבר הגבהה - בהגבהה, מידי דבר משיכה - במשיכה.	רב נחמן בר יצחק:											פז
המוכר פירות לחבירו, משך ולא מדד - קני	ת"ש:											פז
והא פירות דבני הגבהה נינהו, וקתני דקני במשיכה												פז
הכא במאי עסקינן - בשליפי רברבי.												פז
הלוקח פשתן מחבירו - לא קנה עד שיטלטלנו ממקום זה למקום אחר	אי הכי, אימא סיפא:											פז
אטו פשתן בשליפי רברבי מי לא עבדי?												פז
שאני פשתן, דמשתמיט.												פז
בהמה גסה נקנית במסירה, והדקה - בהגבהה, דברי ר"מ ור"ש בן אלעזר	רבינא לרב אשי, ת"ש: ר"מ ור"ש בן אלעזר											פז
בהמה דקה - במשיכה	חכמים:											פז
והא בהמה דקה דבר הגבהה היא, וקתני דקני במשיכה												פז
שאני בהמה, דסרכא.												פז
כור בשלשים אני מוכר לך - יכול לחזור בו אפילו בסאה האחרונה כור בשלשים, סאה בסלע אני מוכר לך - ראשון ראשון קנה.	רב ושמואל:											פז
אם היתה מדה של אחד מהן - ראשון ראשון קנה, ואע"ג דלא נתמלאה המדה	ת"ש:											פז
כגון דאמר ליה: הין בשנים עשר סלעים, לוג בסלע אני מוכר לך												פז
שנתות היו בהין	וכדאמר רב כהנא:											פז
ה"נ שנתות היו במדות.												פז
השוכר את הפועל לעשות עמו לגורן היום בדינר, ולגורן יפה סלע - אסור להנות הימנו אבל אם שכרו מהיום בדינר ליום, ולגורן יפה סלע - מותר	ת"ש:											פז
ואי ס"ל, כור בשלשים סאה בסלע אני מוכר לך - ראשון ראשון קנה, ה"נ קמא מיפסק פסק ואסור להנות הימנו, מדינר ליום ולגורן יפה סלע - מותר, אמאי? והא אגר נטר לי הוא												פז

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר את הספינה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ותסברא? זלולי בשכירות מי אסיר?	רבא:											◇	פז.
מאי שנא רישא ומאי שנא סיפא?												⚡	פז.
רישא דלא קא עביד בהדיה מהשתא - מיחזי כי אנר נטר לי. סיפא דקא עביד בהדיה מהשתא - לא מיחזי כי אנר נטר לי.												!	פז.
ואם היה מחובר בקרקע ותלש כל שהוא - קנה.												■	< פז.
משום דתלש כל שהוא קנה?												⚡	פז.
הכא במאי עסקינן - דאמר ליה: לך, יפה לך קרקע כל שהוא, וקני כל מה שעליה.	רב ששת:											◇	פז.
המוכר יין ושמן לחבירו והוקרו או שהולו, אם עד שלא נתמלאת המדה - למוכר, משנתמלאת המדה - ללוקח ואם היה סרסור ביניהם, נשברה החבית - נשברה לסרסור.												■	פז.
וחייב להטיף לו שלש טיפין.												■	פז.
הרכינה ומיצית - הרי הוא של מוכר.												■	פז.
והתנווני אינו חייב להטיף שלש טיפין.												■	פז.
ערב שבת עם חשכה - פטור.	רבי יהודה:											■	פז.
הא מדה דמאן?												◇	פז.
אילימא מדה דלוקח												!	פז.
עד שלא נתמלאת מדה למוכר												⚡	פז.
מדה דלוקח היא												⚡	פז.
ואלא מדה דמוכר												!	פז.
משנתמלאת מדה ללוקח												⚡	פז.
מדה דמוכר היא												⚡	פז.
במדת סרסור.	ר' אלעא:											!	פז.
ואם היה סרסור ביניהם, נשברה החבית - נשברה לסרסור	והא מדקתני סיפא:											⚡	פז.
מכלל דרישא לאו בסרסור עסקינן												⚡	פז.
רישא - מדה בלא סרסור, סיפא - בסרסור עצמו.												◇	פז.
הרכינה ומיצית - הרי הוא של מוכר.												■	< פז.
כי סליק רבי אלעזר אשכחיה לזעירי, אמר ליה מי כאן תנא דאתנייה רב מדות? אחוייה רב יצחק בר אבדימי.												○	פז.
מאי קא קשיא לך?	א"ל: [רב יצחק בר אבדימי]											○	פז.
הרכינה ומיצית - הרי הוא של מוכר	דתנן:											⚡	פז:
הרכינה ומיצה - הרי זו תרומה	והתנן:											⚡	פז:
משום יאוש בעלים נגעו בה.	א"ל: רב יצחק בר אבדימי] הא איתמר עלה, אמר רבי אבהו:											!	פז:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
---	---

בבא בתרא-המוכר את הספינה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והחנווני אינו חייב להטיף וכו'.												פז:
רבי יהודה ארישא קאי ולקולא, או דלמא אסיפא קאי ולחומרא?	איבעיא להו:											פז:
ערב שבת עם חשכה - חנווני פטור, מפני שחנווני טרוד.	ת"ש: דתניא, רבי יהודה:											פז:
השולח את בנו אצל חנווני ומדד לו באיסר שמן ונתן לו את האיסר, שבר את הצלוחית ואבד את האיסר - חנווני חייב	[חכמים]											פז:
פוטר, שעל מנת כן שלחו.	רבי יהודה:											פז:
בזמן שהצלוחית ביד התינוק ומדד חנווני לתוכה - שחנווני פטור.	ומודים חכמים לר' יהודה:											פז:
בשלמא באיסר ושמן - בהא פליגי:												פז:
לאודועי שדריה	דרבנן סברי:											פז:
לשדורי ליה שדרי'	ור' יהודה סבר:											פז:
אלא שבר צלוחית - אבדה מדעת היא												פז:
הכא בבעל הבית מוכר צלוחיות עסקינן, וכגון שנטלה חנווני על מנת לבקרה, וכדשמואל	רב הושעיא:											פז:
הנוטל כלי מן האומן על מנת לבקרו ונאנס בידו - חייב.	דאמר שמואל:											פז:
לימא, דשמואל תנאי היא												פז:
הכא בחנווני מוכר צלוחיות עסקינן, ואזדא רבי יהודה לטעמיה ורבנן לטעמייהו.	אלא רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו:											פז:
בזמן שהצלוחית ביד התינוק ומדד חנווני לתוכה - שחנווני פטור	אי הכי, אימא סיפא: [מודים חכמים לר' יהודה]											פז:
והא אמרת: לאודועי שדריה												פז:
הכא במאי עסקינן - כגון שנטלה למוד בה, וכדרבה	אלא אביי בר אבין ור' חנינא בר אבין דאמרי תרוייהו:											פז:
הכישיה - נתחייב בה.	דאמר רבה:											פז:
אימור דאמר רבה - בבעלי חיים, דאנקטינהו ניגרא ברייתא, כי האי גונא מי אמר?												פז:
אני וארי שבחבורה תרגימונה, ומנו? ר' זירא, הכא במאי עסקינן - כגון שנטלה למוד בה לאחרים, ובשואל שלא מדעת קא מפלגי	אלא אמר רבא: [ר' זירא]											פז:
שואל הוי	מר סבר: [ר' י]											פז:
ומר סבר: גולן הוי.	ומר סבר: [חכמים]											פז:
הנוטל כלי מן האומן לבקרו ונאנס בידו - חייב.	גופא, אמר שמואל:											פז:
והני מילי הוא - דקיצו דמיה.												פז:
ההוא גברא דעל לבי טבחא, אגבה אטמא דבישרא, בהדי דקא אגבה אתא פרשא מרמא מיניה אתא לקמיה דרב יימר, חייביה לשלומי דמיה. והני מילי הוא - דקיצו דמיה.	[רב יימר]											פז:
ההוא גברא דאיתתי קארי לפום נהרא, אתו כולי עלמא שקול קרא קרא, אמר להו: הרי הן מוקדשין לשמים אתו לקמיה דרב כהנא												פז:
אין אדם מקדיש דבר שאינו שלו.	אמר להו: [רב כהנא]											פז:
וה"מ הוא - דקיצו דמיה, אבל לא קיצו דמיה - ברשות מרייהו קיימי ושפיר אקדיש.												פז:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof-ראיה
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר את הספינה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הזקוק ליקמן השוק, ובידו הנהיג אפילו כל היום כולו - לא קנה ולא נתייב במעשר, גמ' בלבו לקנותו - קנה ונתחייב במעשר, להחזירו אי אפשר - שכבר נתחייב במעשר, ולעשרו א"א - שכבר מפחיתן	ת"ר:											◇
אטו משום דגמר בלבו לקנות, קנה ונתחייב במעשר?												♣
הכא בירא שמים עסקינו, כגון רב ספרא, דקיים בנפשיה (תהלים ט"ו) ודובר אמת בלבבו.	רב הושעיא:											◇
הסיטון מקנח מדותיו אחד לשלשים יום, ובעל הבית - אחד לשנים עשר חדש	[ת"ק]											♣
חילוף הדברים.	רבן שמעון בן גמליאל:											♣
חנווני מקנח מדותיו פעמים בשבת, וממחה משקלותיו פעם אחת בשבת, ומקנח מאזנים על כל משקל ומשקל												♣
במה דברים אמורים - בלח, אבל ביבש - אינו צריך.	רשב"ג:											♣
וחייב להכריע לו טפח.												♣
היה שוקל לו עין בעין - נותן לו גירומין, אחד לעשרה בלח, ואחד לעשרים ביבש.												♣
מקום שנהגו למוד בדקה - לא ימוד בגסה, בגסה - לא ימוד בדקה, למחוק - לא יגדוש, לגדוש - לא ימחוק.												♣
מנהני מילי?												^
דאמר קרא: (דברים כ"ה) אבן שלמה וצדק, צדק משלך ותן לו.	ר"ל:											◇
א"ה, אימא סיפא:												♣
היה שוקל לו עין בעין - נותן לו גירומין	[סיפא]											♣
ואי הכרעה דאורייתא, היכי הייב ליה עין בעין?												♣
אלא רישא במקום שנהגו, ואי איתמר דר"ל - אסיפא איתמר:												◇
היה שוקל לו עין בעין - נותן לו גירומין,	[סיפא]											◇
מנהני מילי?												^
דאמר קרא: וצדק, צדק משלך ותן לו.	ר"ל:											◇
וכמה גירומין?												^
אחד מעשרה בליטרא בלח לעשרה ליטרון.	ר' אבא בר ממל אמר רב:											◇
אחד לעשרה בלח, ואחד לעשרים ביבש וכו'.												♣
היכי קאמר? אחד מעשרה בלח לעשרה דלח, ואחד מעשרים ביבש לעשרים דיבש, או דלמא אחד מעשרה לעשרה דלח ולעשרים דיבש?	איבעיא להו:											^
תיקו.												!
קשה עונשן של מדות יותר מעונשן של עריות, שזה נאמר בהן (ויקרא י"ה) אל וזה נאמר בהן (דברים כ"ה) אלה.	ר' לוי:											◇
ומאי משמע דהאי אל - קשה הוא?												^
דכתיב: (יחזקאל י"ז) ואת אילי הארץ לקח												!
גבי עריות נמי הכתיב: אלה												♣
ההוא למעוטי מדות מכרת.												!

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר את הספינה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	פח:	
ואלא מאי עודפייהו?													¿	פח:
דהתם אפשר בתשובה, והכא לא אפשר בתשובה.													!	פח:
קשה גזל הדיוט יותר מגזל גבוה, שזה הקדים חטא למעילה, וזה הקדים מעילה לחטא.	וא"ר לוי:												■	פח:
בוא וראה שלא כמדת הקב"ה מדת בשר ודם הקב"ה ברך ישראל בעשרים ושתים וקללן בשמנה, ברכן בעשרים ושתים - (ויקרא כ"ו) מאם בחקותי עד קוממיות, וקללן בשמונה - (ויקרא כ"ו) מואם בחקותי תמאסו עד ואת חקותי געלה נפשם ואילו משה רבינו ברכן בשמונה וקללן בעשרים ושתים, ברכן בשמונה - (דברים כ"ח) מוהיה אם שמוע תשמע ועד לעבדם, וקללן בעשרים ושתים - (דברים כ"ח) מוהיה אם לא תשמע עד ואין קונה.	וא"ר לוי:												■	פח: